

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 32Cob/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314223607
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2314223607.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Terézie Mecelovej a členov senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a JUDr. Róberta Foltána, vo veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpenej: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: JASPLASTIK-SK spol. s r.o., Matúškovo 913, IČO: 36 242 578, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s. r. o., Nám. L. Štúra 2, Bratislava, IČO: 36 861 227, o zaplatenie 767.088 eur s príslušenstvom a o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 29. septembra 2020 č. k. 10Cb/5/2014-754, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyni priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením (v poradí druhým) súd prvej inštancie zriadil záložné právo za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobkyne vo výške 767.088 eur s príslušenstvom na majetok vo vlastníctve žalovanej (špecifikovaný vo výrokovvej časti napadnutého uznesenia), s tým, že žalobkyňa môže začať výkon tohto záložného práva až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a iba do výšky takýmto rozhodnutím priznanej pohľadávky.

Rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa návrhom podaným 16.3.2020 domáhala nariadenia zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že o nároku žalobkyne sa aktuálne rozhoduje v odvolacom konaní. Prípadný procesný úspech žalobkyne bude viesť k vzniku exekučného titulu vo výške viac ako 1 milión eur. Lustráciou v obchodnom vestníku žalobkyňa zistila, že žalovaná oznámila zníženie základného imania z pôvodnej sumy 8.079.401 eur na sumu 200.000 eur, teda o viac ako 97,5 % (Obchodný vestník č. 35/2020 z 20.2.2020). Následnou lustráciou v katastri nehnuteľností zistila, že k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovanej prebieha konanie o vklad záložného práva (konanie vedené na Okresnom úrade Galanta, katastrálny odbor pod č. V-848/2020), ktorým žalovaná zaťažila svoj nehnuteľný majetok. Záložné právo bolo zriadené ku všetkým nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovanej v kat. úz. O., kat. úz. B., kat. úz. M. a kat. úz. O., ktoré doteraz neboli zaťažené záložným právom žiadneho veriteľa. Prednostné zmluvné záložné právo znemožňuje žalobkyni efektívne vedenie prípadnej exekúcie na majetok žalovanej, a to vzhľadom na § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 61q ods. 2 Exekučného poriadku. Žalovaná navyše v súčasnosti previedla nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. W. G. (tvoriace priemyselný areál) na spoločnosť SKH plastic, spol. s r.o., Matúškovo 913, IČO: 45 284 954, ktorá je so žalovanou personálne prepojená. Uvedené skutočnosti preukazujú, že žalovaná vykonáva ciele kroky smerujúce k zníženiu hodnoty svojho majetku a k exekučnej „nepostihnuteľnosti“ konkrétnych stavieb a pozemkov v prípade procesného úspechu žalobkyne. Žalobkyňa vedie proti

žalovanej spor o zaplatenie už od roku 2014. Vzhľadom na aktuálne kroky žalovanej sa dôvodne obáva, že žalovaná bude pokračovať v znižovaní a zaťažovaní svojho majetku, v dôsledku čoho nebude vôbec možné exekučne uspokojiť jej pohľadávku. Spolu s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia predložila výpis z obchodného registra spoločnosti SKH plastic, s.r.o., výpisy z katastra nehnuteľností LV č. XXXX kat. úz. O., LV č. XXXX kat. úz. M., LV č. XXXX kat. úz. W. G., LV č. XXX kat. úz. O., LV č. XXXX kat. úz. O., LV č. XXXX kat. úz. O., LV č. XXXX kat. úz. B., informáciu o katastrálnom konaní vlastníka JASPLASTIK-SK spol. s r.o. V 848-2020.

Súd prvej inštancie skúmal, či boli splnené podmienky podľa § 324 a nasl. CSP na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobkyňa návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnila tak, že má možnú pohľadávku voči žalovanej a že žalovaná znižuje základné imanie spoločnosti o viac ako 97,5 %, previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na spoločnosť, ktorá je s ňou personálne prepojená a zriadila zmluvné záložné právo k nehnuteľnostiam (vkladové konanie na Okresnom úrade Galante, katastrálny odbor pod č. V 848/2020). Rozsudkom z 24.6.2019 č. k. 10Cb/5/2014-318 súd žalobu o zaplatenie 767.088 eur s príslušenstvom zamietol. Rozhodnutie nie je právoplatné. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že pohľadávka spoločnosti PB PT, a.s. voči žalovanej na žalobkyňu neprešla s tým, že sama žalobkyňa spochybnila prechod pohľadávky na ňu listom z 24.9.2014, ktorým žalovanej oznámila vznik záložného práva k pohľadávkam a súčasne vyzvala žalovanú na zaplatenie záväzkov na účet spoločnosti PB PT, a.s. V danom prípade sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 767.088 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe rámcovej zmluvy uzavretej so spoločnosťou PB PT, a.s. prešla pohľadávka spoločnosti PB PT, a.s. na žalobkyňu. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa so spoločnosťou PB PT, a.s. uzavreli rámcovú zmluvu, v zmysle ktorej postupca odplatne postupoval žalobkyni svoje pohľadávky do celkovej sumy 2.200.000 eur, ktorej obsah bol modifikovaný dodatkami. Účastníci zmluvného vzťahu si presne v zmluve vymedzili postup pri odplatnom postúpení pohľadávok v čl. IV tak, že počas lehoty predloží postupca postupníkovi žiadosť. Prílohu žiadosti tvoria dokumenty prináležiace k jednotlivým pohľadávkam a úvodný list. V prípade, že postupník akceptuje v žiadosti uvedené pohľadávky, postupník prijme postupcov návrh na odplatné postúpenie pohľadávok, a to tým spôsobom, že na žiadosti uvedie jej akceptáciu a o tejto akceptácii informuje postupcu. Predložením žiadosti postupcom a jej akceptáciou postupníkom, postupca a postupník uzavreli jednotlivú zmluvu, pričom v danom prípade žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne preukázania prechodu pohľadávky zo spoločnosti PB PT, a.s. na žalobkyňu. Žalobkyňa svojím návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia poukázala predovšetkým na skutočnosť, že žalovaná bola na základe rozsudku č. k. 10Cb/5/2014-318 z 24.6.2019 úspešná v konaní, ale o nároku žalobkyne sa rozhoduje v rámci odvolacieho konania. Prípadný úspech žalobkyne bude viesť k vzniku exekučného titulu vo výške viac ako 1 milión eur. Žalobkyňa týmto hodnoverne osvedčila existenciu peňažnej pohľadávky, ktorá sa má predmetným rozhodnutím zabezpečiť, ako základnú náležitosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, hoci predmetný rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Súd prvej inštancie mal však za to, že táto možnosť dostatočne osvedčuje existenciu pohľadávky žalobkyne aj s poukazom na právny záver vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob/76/2020-744. Žalobkyňa dostatočne preukázala aj zníženie základného imania žalovanej, pričom táto skutočnosť by už sama o sebe postačovala na osvedčenie obavy, že exekúcia prípadnej pohľadávky žalobkyne bude ohrozená. Z predložených dôkazov súd zistil aj to, že na niektoré nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej bolo zriadené záložné právo zahraničnej právnickej osoby JÁSZ-PLASZTIK kft, IČO:16-09-000656, so sídlom Necső telep 1 5100, Jászberény, Maďarsko, ktorá je podľa údajov z obchodného registra jedným zo spoločníkov žalovanej. Z predloženého výpisu LV č. XXXX taktiež vyplýva, že nehnuteľnosti v kat. úz. W. G. boli prevedené zo žalovanej na spoločnosť SKH plastic, spol. s r.o., ktorá je so žalovanou personálne prepojená. Predmetné konanie žalovanej jednoznačne vedie k znižovaniu jej majetku, čo taktiež osvedčuje obavu žalobkyne, že v prípade, ak rozhodnutie, ktoré bude zaväzovať žalovanú na zaplatenie pohľadávky žalobkyne, nadobudne právoplatnosť, bude exekúcia jej pohľadávky ohrozená. Na základe týchto skutočností mal súd prvej inštancie za to, že žalobkyňa riadne osvedčila potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia na majetok žalovanej a z toho dôvodu súd zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovanej špecifikovaných vo výroku uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalovaná s návrhom na jeho zmenu zamietnutím návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu. Alternatívne navrhla zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP. Namietala neexistenciu zabezpečovanej peňažnej pohľadávky. Poukázala na to, že v priebehu konania spochybnila existenciu nároku žalobkyne, v celom rozsahu ho označila za neopodstatnený, čo malo za následok spochybnenie osvedčenia existencie

pohľadávky. V konaní nebol dosiahnutý stav reálne predpokladajúci, že k vydaniu exekučného titulu dôjde. Návrh žalobkyne je v tomto štádiu konania predčasný. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezodôvodnil, ktoré skutočnosti ho viedli k záveru o osvedčení existencie nároku žalobkyne. Žalobkyňa neosvedčila ani existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Žalovaná nevykonáva žiadne úkony, ktorých dôsledkom by malo byť účelové zmenšenie jej majetku. Zníženie základného imania žalovanej z výšky 8.079.401 eur na 200.000 eur v zmysle rozhodnutia valného zhromaždenia žalovanej z 10.2.2020 nemá žiaden vplyv na obchodnú činnosť žalovanej a nebolo o ňom rozhodnuté s úmyslom ukrátiť veriteľov žalovanej. Nie je zrejmé, na základe čoho súd ustálil, že žalobkyňa dostatočne preukázala zníženie základného imania žalovanej. Súd vychádzal len z oznámenia v obchodnom vestníku o znížení základného imania bez toho, aby vôbec skúmal, či si žalobkyňa svoju prípadnú pohľadávku prihlásila v zmysle ust. § 147 ods. 1 Obchodného zákonníka. Proces zníženia základného imania spoločnosti s ručením obmedzeným sa uskutočňuje pod dohľadom súdu, ktorý zapíše zníženie základného imania do obchodného registra, len ak je preukázané, že zníženie základného imania sa oznámilo zákonným spôsobom a veriteľom sa poskytlo zabezpečenie, pokiaľ ich pohľadávky neboli uspokojené. Okresný súd Trnava zapísal zníženie základného imania žalovanej, nakoľko boli splnené zákonné podmienky a zníženie tohto základného imania bolo vykonané riadne a v súlade s právnym poriadkom. Uvoľnenie finančných prostriedkov v rámci zníženia základného imania nijakým spôsobom nesmeruje k obmedzeniu alebo ukončeniu podnikateľskej činnosti. Spoločníci žalovanej majú záujem ďalej rozvíjať jej podnikateľskú činnosť. V tejto súvislosti žalovaná predložila oznámenie Mesta Nitra o zahájení územného konania o umiestnení stavby a o využití územia, ktoré podľa nej preukazuje, že plánuje výstavbu nového výrobného závodu - priemyselného parku Nitra - Sever Nitra, Dolné hony, čo predstavuje investíciu cca 3 mil. eur. Namietala tiež, že súd nerozhodoval na základe zisteného skutkového stavu v čase vydania uznesenia, nakoľko v tom čase už bol zavŕšený zákonom predpokladaný proces znižovania základného imania a Okresný súd Trnava rozhodol o zápise jeho zníženia, pričom tento zápis má konštitutívne účinky a bol vykonaný v súlade s právnymi predpismi, inak by nedošlo k zápisu zníženého základného imania.

K zriadeniu záložného práva na nehnuteľnostiach žalovanej v prospech spoločnosti JÁSZ- PLASZTIK kft (spoločníka žalovanej) žalovaná uviedla, že toto záložné právo bolo zriadené na základe rozhodnutí valného zhromaždenia žalovanej z 22.1.2020 a 10.2.2020, v hodnote istiny 40.000.000 eur. Pohľadávka, ktorá je zabezpečená záložnou zmluvou predstavuje nevyplatený zisk z hospodárenia žalovanej patriaci spoločnosti JÁSZ-PLASZTIK (za obdobia obchodného roka 2018 a predchádzajúcich), ku dňu uzatvorenia predmetnej záložnej zmluvy vo výške 23.988.550,82 eur. Zabezpečovanú pohľadávku predstavuje podľa záložnej zmluvy nevyplatený zisk (ako peňažná pohľadávka) a peňažná pohľadávka, ktorá bude určiteľná kedykoľvek počas trvania záložného práva až do dňa splatnosti a tiež pohľadávka, ktorá vznikne v budúcnosti v závislosti od splnenia podmienky, ktorou je hospodársky výsledok žalovanej v podobe zisku, o ktorom bude v zákonnej lehote rozhodnuté valným zhromaždením žalovanej, že bude predmetom vyplatenia spoločníkom. Záložné právo bolo zriadené v prospech spoločnosti JÁSZ-PLASZTIK primárne za účelom splnenia zabezpečovacej, nie uhradzovacej funkcie.

Ohľadom prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. W. G., žalovaná uviedla, že prevod bol vykonaný na základe kúpnej zmluvy zo 14.11.2019. Kúpna cena za prevedené nehnuteľnosti predstavovala 4.800.000 eur, čo bola vyššia suma ako všeobecná hodnota určená znalcom vo výške 4.293.312 eur. Žalovaná síce scudzila nehnuteľnosti, avšak získala za ne peňažné prostriedky a jej majetok sa nezmenšil, takže akýkoľvek úmysel ukrátiť žalobkyňu, ako prípadného jej veriteľa, je vylúčený. Už len to, že ide o kúpnu zmluvu (a nie o darovaciu zmluvu) predstavuje pravdepodobnosť, že nejde o zbavovanie sa majetku.

Namietala ďalej, že súd absolútne poprel zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov žalovanej, nerešpektoval zásadu proporcionality, čím došlo k vzniku celkom zjavného nepomeru medzi hodnotou zabezpečovanej domnejšej pohľadávky a hodnotou majetku postihnutého zabezpečovacím opatrením. Žalobkyňa nemala ani len snahu, hoci len odhadom určiť hodnotu predmetných nehnuteľností, na ktoré sa malo vzťahovať záložné právo. Ak by aj boli splnené podmienky na nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nie je možné, aby bolo nariadené až v takom rozsahu. Majetok, ktorý bol zaťažený záložným právom zriadeným uznesením, má omnoho vyššiu hodnotu ako jeden milión eur. Žalobkyňa mala poskytnúť súdu približné ocenenie nehnuteľností, na ktorých by malo viazať záložné právo. Jeden z bytov je v pomerne lukratívnej oblasti W. U. a jeho hodnota sa rádovo pohybuje okolo 150.000 až 200.000 eur. Ďalej je zaťažený ďalší byt v B., administratívna budova, ubytovňa v B., rodinný dom a hospodárska budova v O., haly pri D. v O. a viac ako 103.000 m² pozemkov v lukratívnych oblastiach O., pri D. v O. a v W. U.. Aj keby sa brala do úvahy absurdne nízka priemerná cena za 1 m² týchto pozemkov žalovanej (30 eur za m²), ich cena by bola viac ako 3 mil. eur, a to by sa nebrali do úvahy

byty a stavby, ktoré sú tiež zaťažené záložným právom. Takýto zjavný nepomer v hodnote prípadnej zabezpečovanej pohľadávky žalobkyne a hodnotou majetku, ktorý je zaťažený záložným právom, je neprípustný.

Záver súdu o splnení podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pokladala žalovaná za nepresvedčivý, čo zakladá nepreskúmateľnosť uznesenia a ústavnú neudržateľnosť. Súd nijako neuviedol, na základe akých skutočností by sa malo zníženie základného imania a zriadenie záložného práva považovať za znižovanie majetku žalovanej. Súd žalovanej odňal možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva, keďže je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne odôvodnenému uzneseniu, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

3. Žalobkyňa navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. K námietke žalovanej ohľadom neexistencie zabezpečovanej pohľadávky (s poukazom na to, že súd žalobu zamietol) uviedla, že súd sa s touto otázkou v napadnutom uznesení vysporiadal. Konštatoval, že žalobu nezamietol preto, že pohľadávka neexistuje, ale preto, že bol spochybnený jej prevod na žalobkyňu. Dospel k záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadom toho, že bol dodržaný zmluvne dohodnutý postup na prevod pohľadávky. Rovnako však zohľadnil, že vo veci prebieha odvolacie konanie, v ktorom môže odvolací súd dospieť k odlišnému názoru. V konkrétnom prípade tak má súd aj na základe konania, ktoré prebiehalo viac ako päť rokov, dostatočne preukázané, že samotná pohľadávka existuje. Ak žalobu zamietol na základe pochybností o unesení dôkazného bremena, správne poznamenal, že s touto otázkou sa má finálne zaoberať odvolací súd. Ak odvolací súd dospeje k inému záveru (prípadne vec vráti napríklad na doplnenie dokazovania), pohľadávku žalobkyni môže priznať. Aj takejto pohľadávke je nutné poskytnúť ochranu zabezpečovacím opatrením. Ak by prvoinštančný súd na základe vlastných výsledkov konania prejedlikoval záver odvolacieho súdu a iba z tohto dôvodu by zamietol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, poprel by tým účel tohto inštitútu. Zabezpečovacie opatrenie sa zásadne zriaďuje na zabezpečenie pohľadávky, ktorej existencia sa javí reálna, nie takej pohľadávky, ktorej existencia sa preukázala bez akýchkoľvek pochybností.

K namietanému neosvedčeniu obavy z budúceho zmarenia exekúcie uviedla, že objektívne preukázala, že došlo k predaju časti majetku, k zaťaženiu zvyšnej časti majetku a aj k zníženiu základného imania. Žalobkyňa si riadne prihlásila svoju pohľadávku v procese znižovania základného imania, a žalovaná ju neuhradila ani nezabezpečila. Z časových súvislostí je pritom zrejme, že cieľom konania žalovanej nie sú náhodné alebo pravidelné hospodárske operácie, ale účelová snaha o zníženie majetku spoločnosti, resp. prevod časti jej majetku na spoločníka. K rovnakému záveru pritom dospel aj prvoinštančný súd, ktorý pri posúdení skutkovej a právnej situácie vychádzal z právneho záveru odvolacieho súdu v jeho uznesení č. k. 21Cob/76/2020-744. Aj s poukazom na toto rozhodnutie je obava žalobkyne dôvodná a zabezpečovacie opatrenie bolo nutné nariadiť.

Za nesprávnu považovala argumentáciu žalovanej, že žalobkyňa mala oceniť celý majetok žalovanej a domáhať sa zabezpečenia pohľadávky len na jeho časť. Uvedená požiadavka pritom nemá oporu v žiadnom právnom predpise. Bolo by ju možné zvážiť len v prípade, ak by na majetku žalovanej neviazala žiadna ťarcha a zabezpečovacie opatrenie by bolo zjavne neprimerané. V čase vydania napadnutého rozhodnutia už bol celý nehnuteľný majetok žalovanej zaťažený záložným právom spoločnosti JÁSZ-PLASZTIK kft. a ďalšími dvoma sudcovskými záložnými právami /zriadenými uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 35C/199/2016-956 zo 6.4.2020 (Z 1592/2020) a uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 26Cbi/25/2015-504 z 2.6.2020 (Z 2599/2020)/. Ak by súd nezriadil záložné právo na celý majetok žalovanej, vystavil by žalobkyňu nebezpečenstvu, že by reálne nemohla inkasovať plnenie svojej pohľadávky, keďže pred jej záložným právom je na celý nehnuteľný majetok zriadených niekoľko záložných práv v hodnote desiatok miliónov eur. Ak by bolo zriadené záložné právo iba na niektoré nehnuteľnosti a iní záložcovia by vykonali svoje záložné právo predajom práve týchto nehnuteľností, v konečnom dôsledku by pohľadávka žalobkyne nemohla byť vôbec uspokojená. Zmysel zriadenia záložného práva by bol teda úplne popretý. Z tohto dôvodu bolo zriadenie záložného práva na celý majetok žalovanej primerané a opodstatnené.

4. Žalovaná v odvolacej replike zotrvala na odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a §

363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré ale nezistil, súc pritom viazaný skutkovým a právnym stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strán predostreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci žalobkyňou navrhované zabezpečovacie opatrenie.

7. Podľa § 343 ods. 1 až 3 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

8. Podľa § 344 ods. 1 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

9. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (pozn. a teda i o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia) má povahu osvedčovania. Žalobca osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Hoci posúdenie úspešnosti osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

10. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo bola judikovaná s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo neuspokojenia pohľadávky veriteľa. Vzťah medzi neodkladnými a zabezpečovacími opatreniami je vyjadrený v § 324 ods. 3 CSP. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré sa nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Ide teda o vzťah subsidiarity neodkladného opatrenia k zabezpečovaciemu opatreniu. Regulovanie vzťahov prostredníctvom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia má vždy prednosť pred reguláciou vzťahov neodkladným opatrením.

11. Z ustanovenia § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že základným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na ktoré sa primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení obsiahnuté v § 324 a nasl. CSP, je obava veriteľa, že exekúcia bude ohrozená. Základným účelom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia preto je zvýšiť vymožitelnosť peňažnej pohľadávky a obmedziť priestor dlžníka (resp. ručiteľa) na zbavenie sa majetku, ktorý by inak bolo možné postihnúť exekúciou. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia súdom sa v podstate jedná o sudcovské záložné právo, ktoré má povahu riadneho záložného práva podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré v prípade plurality záložných veriteľov garantuje záložnému veriteľovi relevantné poradie. K výkonu môže veriteľ pristúpiť až po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým mu bude zabezpečovaná pohľadávka priznaná.

12. Dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva, teda odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. V prípade zabezpečovacieho opatrenia, ktoré slúži zamedzeniu obavy

z ohrozenia exekúcie, potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne, by mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti. Hoci existencia takejto obavy nie je prítomnou vždy, na jej prítomnosť však nemožno usudzovať iba z vyvíjania aktivít zo strany povinnej osoby, týkajúcich sa jej majetku v smere zbavenia sa ho, ale aj z iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide. Existenciu obavy z ohrozenia exekúcie je tu potrebné vnímať aj v širších súvislostiach.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že peňažná pohľadávka žalobkyne bola na účely rozhodnutia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia dostatočne osvedčená. Poskytnúť ochranu nemožno len zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku. V prejednávanej však nevznikli pochybnosti o existencii pohľadávky, ale o tom, či sa žalobkyňa stala veriteľom uplatňovanej pohľadávky. Samotná skutočnosť, že súd prvej inštancie žalobu zamietol (z dôvodu, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne preukázania prevodu pohľadávky zo spoločnosti PB PT, a.s. na žalobkyňu), pričom o odvolaní proti rozsudku doposiaľ nebolo rozhodnuté, neznamená, že to bez ďalšieho zakladá neosvedčenie existencie pohľadávky žalobkyne. K osvedčeniu a dôvodnosti trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, sa prvoinštančný súd dostatočným spôsobom vyjadril a odvolacie námietky žalovanej v tomto smere preto neboli dôvodné.

14. Za dôvodnú odvolací súd nepovažoval ani argumentáciu žalovanej o neexistencii obavy, že exekúcia bude ohrozená. V danom prípade žalobkyňa dostatočne osvedčila obavu z ohrozenia exekúcie ako zákonnej podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keďže došlo k predaju časti majetku, k zaťaženiu zvyšnej časti majetku a aj k zníženiu základného imania žalovanej. Žalovaná namietala, že zníženie jej základného imania (z 8.079.401 eur na 200.000 eur) nemá žiaden vplyv na obchodnú činnosť žalovanej a nebolo o ňom rozhodnuté s úmyslom krátiť veriteľov žalovanej. Tvrdila, že uvoľnenie finančných prostriedkov smeruje k rozvoju jej podnikateľskej činnosti, keďže plánuje priemyselného parku, čo predstavuje investíciu cca 3 mil. eur.

Možno konštatovať, že zníženie základného imania je v praxi jedným z riešení vtedy, keď spoločnosť potrebuje uvoľniť finančné prostriedky na krytie jej strát (znížením základného imania dôjde k zníženiu pasív spoločnosti). Zo zápisnice zo zasadnutia mimoriadneho valného zhromaždenia žalovanej z 10.2.2020 vyplýva, že peňažný vklad, o ktorého hodnotu bude základné imanie spoločnosti znížené, bude použitý na vrátenie spoločníkom spoločnosti. Tvrdenie žalovanej, že zníženie základného imania súvisí s plánovanou investíciou vo výške cca 3.000.000 eur, neodôvodňuje presvedčivo (s ohľadom na výšku plánovanej investície) tak radikálne zníženie základného imania z 8.079.401 eur na 200.000 eur. Možno preto súhlasiť so súdom prvej inštancie, že skutočnosť zníženia základného imania v takej výške postačuje na osvedčenie obavy, že exekúcia prípadnej pohľadávky žalobkyne bude ohrozená. Pokiaľ sa žalovaná bránila tým, že Okresný súd Trnava rozhodol o zápise zníženia základného imania, pričom tento zápis má konštitutívne účinky a bol vykonaný v súlade s právnymi predpismi, inak by nedošlo k jeho zápisu, potom je otázne ako žalovaná preukázala splnenie podmienky (§ 147 ods. 3 Obchodného zákonníka), podľa ktorej spoločnosť veriteľom, ktorí prihlásili svoje pohľadávky včas, poskytla primerané zabezpečenie. Žalobkyňa pritom preukázala, že pohľadávku si v súlade s § 147 ods. 2 Obchodného zákonníka prihlásila (č. l. 941, 942), pričom žalovaná nepoprela skutkové tvrdenie žalobkyne, že žalovaná prihlásenú pohľadávku neuhradila ani nezabezpečila.

15. Žalobkyňa taktiež preukázala, že žalovaná previedla nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. W. G. na spriaznenú osobu SKH plastic, spol. s r.o., IČO: 45 284 954. S argumentáciou žalovanej, že nehnuteľnosti boli prevedené na základe kúpnej zmluvy (a nie darovacej) a žalovaná za ne získala peňažné prostriedky, takže akýkoľvek úmysel ukrátiť žalobkyňu ako prípadného veriteľa, je vylúčený, sa odvolací súd nestotožňuje. V prvom rade treba uviesť, že v konaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia žalobca osvedčuje obavu z ohrozenia exekúcie, nepreukazuje ukracujúci úmysel dlžníka (nejde o konanie o určenie neúčinnosti právnych úkonov /§ 42a a nasl. Občianskeho zákonníka/). Podstatou je, že nehnuteľnosti ako relatívne trvalé majetkové hodnoty boli scudzené (i keď odplatne), pričom kúpna cena za ne získaná (ako likvidná majetková hodnota) môže byť použitá napr. i na úhradu iných záväzkov žalovanej, teda v čase prípadnej exekúcie už nemusí byť reálne postihnuteľná. Žalobkyňa pri podávaní návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nemohla mať vedomosť o tom, za akú kúpnu cenu boli nehnuteľnosti scudzené, pričom vzhľadom na (v krátkom časovom slede)

vykonané úkony žalovanej smerujúce k scudzeniu a zaťaženiu svojho majetku a súčasnému zníženiu základného imania, boli a sú namieste jej obavy z ohrozenia prípadnej budúcej exekúcie.

16. Z obsahu spisu tiež nepochybne vyplýva, že všetky nehnuteľnosti, ku ktorým bolo napadnutým uznesením súdu prvej inštancie zriadené záložné právo, sú už zaťažené záložným právom v prospech spoločníka žalovanej (JÁSZ-PLASZTIK kft, IČO: 1609000656). Žalovaná tvrdila, že toto záložné právo bolo zriadené v hodnote istiny 40.000.000 eur a pohľadávka, ktorá je zabezpečená záložným právom predstavuje nevyplatený zisk z hospodárenia žalovanej patriaci spoločnosti JÁSZ-PLASZTIK (za obdobia obchodného roka 2018 a predchádzajúcich), ku dňu uzatvorenia predmetnej záložnej zmluvy vo výške 23.988.550,82 eur.

Z čl. I. bod 1.2 zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 10.2.2020 uzatvorenej medzi žalovanou (ako záložcom) a spoločnosťou JÁSZ-PLASZTIK kft (ako záložným veriteľom) pritom vyplýva, že najvyššia hodnota istiny zabezpečovanej pohľadávky predstavuje sumu 60.000.000 eur, pričom určením sumy najvyššej hodnoty istiny nie je dotknuté právo na zabezpečenie a uspokojenie iných častí zabezpečovanej pohľadávky, ktoré sú uvedené v tejto zmluve. V čl. I. bod 1.3 zároveň záložca vyhlásil, že záložné právo podľa tejto zmluvy zriaďuje na zabezpečenie zabezpečovanej pohľadávky uvedenej v tomto článku zmluvy. Najvyššia hodnota istiny zabezpečovanej pohľadávky 40.000.000 eur sa spomína len v preambule predmetnej zmluvy, kde je tiež uvedené, že záväzok na úhradu nevyplateného zisku jestvuje už v deň podpisu zmluvy (10.2.2020) a záložný veriteľ je oprávnený domáhať sa jeho vyplatenia formou výkonu záložného práva. Preto tvrdenie žalovanej, že záložné právo bolo zriadené v prospech spoločnosti JÁSZ-PLASZTIK primárne za účelom splnenia zabezpečovacej, nie uhradzovacej funkcie, v súvislosti s existenciou obavy z budúceho ohrozenia exekúcie ako predpokladu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nemôže obstáť. Záložný veriteľ totiž môže v zmysle záložnej zmluvy začať kedykoľvek výkon záložného práva pre už existujúcu pohľadávku vo výške 23.988.550,82 eur (ku dňu 10.2.2020), a preto niet pochýb o tom, že už len z tohto dôvodu by prípadná exekúcia ohrozená bola.

17. Súhrn všetkých vyššie uvedených skutočností teda i podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne odôvodňuje obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie, čo i prvoinštančný súd správne vyhodnotil. Skutočnosť, že žalovaná nevykonáva ďalšie úkony smerujúce k speňaženiu svojich nehnuteľností ešte neznamená, že tu obava z ohrozenia exekúcie neexistuje, keďže túto je tu potrebné vnímať v širších súvislostiach. Ochrana priznaná zabezpečovaním opatrením môže byť právne účinná a efektívna iba v prípade jej včasného nariadenia. Ak by mala žalobkyňa čakať na okamih, kedy bude zjavné, že žalovaná sa začala svojim úmyselným konaním zbavovať majetku a tým znižovať hodnotu svojho exekúciou postihnuteľného majetku, takáto ochrana by sa mohla minúť svojim účinkom. V prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam totiž treba zobrať do úvahy predovšetkým to, že ak by žalovaná ako povinná už urobila právny úkon smerujúci k zbaveniu sa vlastníctva, nie je tu prakticky žiadny rýchly a efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo aj k evidenčnej zmene vlastníckeho práva zápisom v katastri nehnuteľností. Práve preto len samotné uskutočňovanie faktických úkonov smerujúcich k zbavovaniu sa majetku povinnej osoby nemá na potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zásadný vplyv a ich absencia nemôže byť jediným kritériom pre hodnotenie splnenia podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (porov. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1.12.2020 sp. zn. 41CoCsp/50/2020).

18. Pokiaľ ide o namietanú neproporcionalitu zabezpečovacieho opatrenia, súd prvej inštancie správne uzavrel, že predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia boli splnené. Odvolací súd k tomuto dodáva, že všetky nehnuteľnosti, ku ktorým bolo zriadené sudcovské záložné právo, sú už zaťažené záložným právom spoločníka žalovanej (do hodnoty istiny 60.000.000 eur; v tejto súvislosti je rozhodujúce to, čo je uvedené v predmete záložnej zmluvy a nie v jej preambule) a súčasne aj ďalšími sudcovskými záložnými právami, a to na základe uznesenia Okresného súdu Galanta č. k. 35/199/2016-956 zo 6.4.2020 a uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 26Cbi/25/2015-504 z 2.6.2020. Navyše niektoré nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. O. sú zaťažené aj záložným právom v prospech S. Q. N., a.s. S ohľadom na tieto skutočnosti má odvolací súd za to, že pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa vzťahuje zabezpečovacie opatrenie, bola zohľadnená zásada primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriadil zabezpečovacie opatrenie. Nevznikol tak celkom zjavný nepomer a bola rešpektovaná zásada proporcionality. Hodnota jednotlivých nehnuteľností síce nebola v konaní posudzovaná, avšak v okolnostiach danej veci sa odvolací súd prikláňa k názoru žalobkyne, že oceniť celý majetok žalovanej

a domáhať sa zabezpečenia pohľadávky len na jeho časti by bolo možné zväziť len v prípade, ak by na majetku žalovanej neviazla žiadna ťarcha a zabezpečovacie opatrenie by bolo zjavne neprimerané. Vzhľadom na výšku pohľadávky žalobkyne a existujúce ťarchy na nehnuteľnostiach žalovanej, ktorými má byť zabezpečená pohľadávka žalobkyne, žalovaná nebude týmto zabezpečovacím opatrením oproti žalobkyne neprimerane znevýhodnená.

Odvolačný súd tiež dodáva, že zabezpečovacie opatrenie a zásah do práv žalovanej nastúpi až vtedy, ak žalovaná nebude ochotná splniť, čo jej bude ukladať právoplatné súdne rozhodnutie, nakoľko zabezpečovacie opatrenie nepredstavuje materiálny zásah do práv žalovanej - neobmedzuje ju ani v užívaní, ani v nakladaní s nehnuteľnosťami, ku ktorým bolo zriadené sudcovské záložné právo.

19. Odvolačný súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (keď všetky podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia boli splnené).

20. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto jej odvolací súd priznal nárok voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

22. Písomné vyhotovenie odôvodnenia uznesenia vypracovala členka senátu JUDr. Erika Tischlerová (sudca spravodajca).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje

sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.